

اندازه بهینه واحد زراعی در استان خراسان

دکتر مصطفی عمادزاده - حمیدرضا خواجه ترشیزی

دانشگاه آزاد واحد خوراسگان

علیرغم محدود بودن منابع تولید در بخش کشاورزی، من جمله زمین زراعی، عمدتاً مشاهده شده که از این منابع استفاده بهینه به عمل نمی آید. هدف اساسی این مقاله آن است که اندازه بهینه واحدهای زراعی را مورد مطالعه قرار دهد.

بدین منظور استان خراسان مورد بررسی قرار گرفته و تلاش می شود تا اندازه بهینه واحدهای بهره‌داری گندم آبی با فرض ثبات سایر شرایط تعیین گردند.

در این تحقیق از بین شهرستانهای استان خراسان، شهرستانهای مشهد، تربت حیدریه، کاشمر، نیشابور، سبزوار و تربت جام، جهت جمع آوری اطلاعات و آمار و بررسی اراضی و سطوح زیر کشت، انتخاب گردیدند. در این تحقیق ۱۰۰ واحد زراعی ۱ تا ۲ هکتاری، ۱۰۰ واحد زراعی ۲ تا ۴ هکتاری، ۱۰۰ واحد زراعی ۴ تا ۷/۵ هکتاری و نهایتاً ۱۰۰ واحد زراعی ۷/۵ تا ۱۰ هکتاری، انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. سپس توابع تولید و بازده نسبت به مقیاس هر یک از این واحدها، با توجه به روابط بین توابع هزینه متوسط و توابع تولید، مورد برآورد قرار گرفت و نتایج حاصله مبین این واقعیت است که واحدهای زراعی ۲ تا ۴ هکتاری به عنوان اندازه‌ای که علاوه بر بازده صعودی نسبت به مقیاس، دارای کمترین هزینه متوسط در بین این واحدها بوده‌اند، اندازه بهینه را تشکیل داده‌اند.